

præclarum, aut honestum unquam expectabit. Sed ut facta tua proba recta^q; breui tangere uolui, ut tecum memoria ipsorum, gauderes, cotidieque magis ad noua nobis beneficia afferenda incenderere: ita culpas aliorum, inertiamque detegere nolo: is, n. tu es, qui cumulate laudari, in cœlumq; ferris sine collatione aliorum, istius ordinis hominū, qui longè alter se gerunt, possis: Quiq; cum multis reb. cuius tuis utilissis, nulla tantum re, quantum exemplo, ac similitudine uitæ profis: quæ uera, clementis ratio est Principi homini ciuitatem excolendi, ac priuator. mores emendandi. Ut autem nunc, prædicatione tuarum uirtutum omissa (quarum admiratio longius me, quam oportebat, prouexit) ad rem redeam, libri hi (ut tacceam, si quid ipsis studio, diligentiaque mea profui) grati tibi esse debebunt: & quia à summo doctore scripti sunt: quicq; ingenij acumine, atque excellentia eruditio, reliquos omnes uicerit: & quia disciplinam eam tradunt, quæ fructus eximios principib. uiris, & ornatus singulares fert: Quia n. re magis omnibus, præstare debet, qui in amplissima fortuna constitutus est, ac rei pub. clauum tener, quam eloquentia? ut milites, togatosque his mollissimis habenis flectere, & quocunque uult, animos eor. perducere possit. Sed quia hæc nota sua ui sunt, nec egenit uoce aut auctoritate mea, ut planius intelligantur, de illis silebo: tantum que te rogabo, ut, si plene, quod uolui, præstare non potui, nec tanto oneri ferendo pares uires habui, imbecillitas ingenij mei ignoscas, & egregiam animi voluntatem amplectare.

Vale.

Florentia idib. Sept. M. D. XLVII.